

**Архитектура у служби здравља:
пројекти Општине града Београда у међуратном периоду**

Владана Путник Прица

Београд је после Првог светског рата доживео нагли прилив становништва. Док је инфраструктура каснила за неконтролисаним развојем града, двадесете године је обележила висока стопа смртности, проузрокована лошим стамбеним условима и недовољним бројем здравствених институција. Неповољна здравствена ситуација је утицала на то да Општина града Београда 1928. године покрене „социјални програм“ по узору на многе европске градове, што је подразумевало изградњу нових основних школа, општинских станова и здравствених установа. Кроз реализацију бројних значајних пројеката спроведена је идеја да архитектура може да се стави у службу здравства и да се адекватном инфраструктуром, као и пројектима који су испуњавали функционалне и хигијенске стандарде, може утицати на квалитет живота грађана престонице Краљевине Југославије.